

[Arbejdsministeren.]

ger om arbejdssøgende til offentlige myndigheder. Det fremgår af dette cirkulære, at arbejdsformidlingskontorerne i almindelighed ikke er berettigede til at videregive oplysninger om de arbejdssøgende til andre offentlige myndigheder, det gælder social- og skattemyndigheder f. eks., men for så vidt angår politiet, er der gjort en undtagelse for anmodninger om bistand til efterforskning i forbindelse med begærede forbrydelser.

Når det drejer sig om den konkret omtalte sag, hvor et arbejdsformidlingskontor først over for en invalidepensionist og senere over for Gladsaxe kriminalpoliti har afslået at oplyse navnet på en arbejdssøgende, der angivelig skulle have stjålet invalidepensionistens bil, kan jeg oplyse, at jeg har bedt arbejdsdirektoratet om at få nærmere oplysninger omkring denne sag.

Det har jeg fået, og ifølge direktoratets oplysninger kunne personalet, da invalidepensionisten henvendte sig, ikke på baggrund af signalementet identificere den formodede biltyv blandt flere personer, som næsten samtidig havde været på kontoret. På politiets senere henvendelse fastholdt kontoret, at det ikke efter de foreliggende oplysninger var muligt at yde politiet den ønskede bistand; det var altså ikke, fordi man afsløg det.

Da de faktiske forhold i den foreliggende sag ikke i øjeblikket foreligger tilstrækkelig oplyst for mig — således kender jeg ikke politiets fremstilling af sagen sammenlignet med invalidepensionistens og arbejdsformidlingskontorets beskrivelse af forløbet — er jeg ude af stand til at fremkomme med en nærmere bedømmelse af denne konkrete sag.

Men jeg vil gerne på ny fremhæve, at arbejdsformidlingskontorerne selvfølgelig uanset bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 22 skal bistå med oplysninger til politiet, hvor det drejer sig om begærede forbrydelser.

Så kan jeg i øvrigt oplyse, at der siden udsendelsen af det cirkulære, jeg nævnte før, har været ført forhandlinger mellem arbejdsdirektoratet og politiet for at fastlægge de nærmere retningslinjer for arbejdsformidlingskontorenes forpligtelser over for politiet, og jeg vil gerne føje til, at jeg har bedt arbejdsdirektoratet om at få fremskynnet dette arbejde mest muligt.

Biltzing (V):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg har bidt mærke i, at vi åbenbart opererer med en særlig tavshedspligt, når det gælder arbejdsformidlingskontorer, idet ministeren sagde, at der i cirkulæret står, at man ikke er berettiget til i almindelighed at videregive til andre offentlige myndigheder, men dog til politiet. Jeg skal ikke lægge skjul på over for ministeren, at jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt det er helt i overensstemmelse med de intentioner, der var bag paragraffen, hvor man taler om, at der ikke måtte gives oplysninger til uvedkommende.

Så nævner ministeren, at personalet ikke kunne identificere biltyven, og at det således ikke var den gode vilje, der manglede, men at mulighederne var ikke til stede. Det er min opfattelse efter at have læst om sagen i Dansk Politi nr. 17, at det helt klart blev fastslået to gange, at man ikke ville give oplysninger, idet man henviste til, at det måtte man ikke, og det har altså været forkert. Jeg er sådan et pænt menneske, at jeg ikke tvivler på korrektheden af det, der er gengivet i en artikel i Dansk Politi.

Men jeg har noteret mig, at arbejdsformidlingskontorer skal bistå politiet i efterforskning, og jeg har særlig noteret mig, at man vil præcisere de nærmere retningslinjer, og er glad for, at ministeren har udtalt, at han vil rykke, for at man kan komme videre i det spørgsmål.

Brøndlund Nielsen (V):

Ministeren omtalte nogle særlige fortroligheds- og hemmelighedsregler, der gælder for arbejdsformidlingskontorerne. Jeg vil gerne spørge ministeren, om der her gælder nogle rettigheder, som man nu fra regeringens side har til hensigt at fratage de private pengeinstitutter.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Det, der er meningen, er, at vi skal rette os efter den lovgivning, der er vedtaget på dette område, og der står i § 22, at arbejdsformidlingskontoret må ikke give uvedkommende adgang til at gøre sig bekendt med de for kontoret foreliggende oplysninger om tilmeldte arbejdssøgende. Det har den forklaring, som jeg allerede har givet.

Hermed sluttede spørgsmålet.